

ning var nødvendig, for at man i den kommende Tid skulde kunne betegne Valgretten som lige og almindelig. Jeg kan ikke helt skønne, at denne Betegnelses Berettigelse skulde være knyttet til den Alder, de valgberettigede skal have, lige saa lidt som jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at en Ændring i Opholdsbestemmelsen er Vilkaar for, at Valgretten kan betegnes saaledes.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo har jo nu gjort Rede for de kommunale Valgretsbestigelser i en Række andre Lande, og jeg maa til denne hans Redegørelse kun udtale dette, at hele dette Spørgsmaal, hvad andre Lande angaar, naturligvis maa ses i Tilknytning til de Beføjelser og det Myndighedsomraade, som de valgte kommunale Institutioner der har, og til de kommunale Forvaltningsforhold i det hele taget. Et saadant Udsnit som det, det ærede Medlem her har givet af disse Forhold, belyser efter min Mening i og for sig grumme lidt med Hensyn til, hvad den enkelte Vælger gennem Deltagelse i de kommunale Valg i Virkeligheden opnaar i Henseende til Indflydelse paa Afgørelsen af en Række Spørgsmaal.

Det ærede Medlem omtalte jo ogsaa Opholdsbestemmelsens Indflydelse paa det kommende Valg i Sønderjylland, hvad de der tilflyttede Embedsmænd angaar, og spurgte i den Anledning, om det ikke var Hensigten at fremsætte et særligt Lovforslag om Ophævelse af Opholdsbestemmelsen for dette specielle Tilfælde. Dertil kan jeg svare, at en saadan Undtagelseslovgivning for de sønderjydske Landsdele har jeg ikke i Sinde at stille Forslag om. I og for sig kan det naturligvis være beklageligt, at tilflyttede danske Embedsmænd i Sønderjylland ikke har Stemmeret, men derved er der, hvad den Del af Danmark angaar, lige saa lidt at gøre, hvad de tilflyttede Embedsmænd angaar, som for en hvilken som helst anden Kommune.

Det ærede Medlem var sluttelig inde paa en Fremstilling af de helt nye Principper for Udnævnelse af Amtmænd, som skulde være bragt til Anvendelse fra Indenrigsministeriets Side. Saadanne nye Principper mente han at have opdaget ved Udnævnelsen i dette Efteraar af forskellige Kontorchefer til Amtmænd, idet disse ikke blot var taget fra Indenrigsministeriet, sagde det ærede Medlem, men ogsaa fra Handelsministeriet og fra Skattedepartementet. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret, der er taget Kontorchefer fra de to nævnte Ministerier,

men det ærede Medlem har ikke paa nogen Maade Ret til at slutte, at Personer, som ikke til den seneste Tid har gjort Tjeneste i Indenrigsministeriet, skulde være uden den Indsigt i kommunale Anliggender og kommunal Forvaltning, som bør være Betingelsen for, at man kan komme til at beklæde et Amtmandsembede. Denne Slutning syntes det ærede Medlem at drage, men jeg kan forsikre ham om, at han tager fuldstændig fejl. Den ene af de Kontorchefer, her er Tale om, har gennem en Aarrække gjort fortrinlig Tjeneste i Indenrigsministeriet og netop i Kommunekontoret, hvor han har gjort særdeles god Fyldest. Det maatte da findes at være særdeles i sin Orden, at han i Rækken af de ministerielle Embedsmænd, der kunde være Tale om, kom i Betragtning ved den foreliggende Lejlighed. Og den anden af de udnævnte Amtmænd, som ikke er kommet fra Indenrigsministeriet, har gennem en meget lang Tid været konstitueret som Amtmand i Københavns Amt og udført sin Gerning der paa en særdeles tilfredsstillende Maade, saaledes at der ikke kan være nogen som helst Tvivl med Hensyn til hans Indsigt i disse Spørgsmaal.

Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa at debattere med det ærede Medlem Hr. Sundbo de Kvalifikationer, som de nævnte Amtsassessorer i de sønderjydske Landsdele maatte besidde. Jeg kan kun udtale min store Forundring over, at det ærede Medlem Hr. Sundbo synes at ville drage i Tvivl en enkelt Amtassessors Kvalifikation til at beklæde sin Stilling derved, at han gentagende nævner den borgerlige Virksomhed, som vedkommende tidligere har haft, thi det ærede Medlem maa jo vide, ligesom enhver anden ved det, der overhovedet har interesseret sig for det sønderjydske Spørgsmaal i det sidste Tiaar, at netop den paagældende Tandlæge besidder en Indsigt i hele det sønderjydske Forvaltningsvæsen og Lovgivningsvæsen indtil Genforeningen, som ved mangfoldige Lejligheder er blevet benyttet af den danske Befolkning, og som han har anvendt paa en for denne betydningsfuld og udmærket Maade. Jeg tror derfor, det ærede Medlem Hr. Sundbo skulde holde sig fra en saadan Omtale af denne Mands Kvalifikationer, som han her direkte og indirekte er fremkommet med.

Det ærede Medlem siger saa, at Indenrigsministeriet ogsaa har givet disse nye Principper Udtryk derigennem, at man ikke saaledes som tidligere har udnævnt